

РЕШЕНИЕ

№ 6189

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 83 СЪСТАВ, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СНЕЖАНА АНД. ЧАЛЪКОВА

при участието на секретаря ИНА КР. КОЛЕВА
като разглежда докладВ.ото от СНЕЖАНА АНД. ЧАЛЪКОВА Гражданско
дело № 20231110115055 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 318 и сл. ГПК.

Производството е образуВ.о по искова молба на Т. Б. В., ЕГН: ***** срещу И. В., гражданин на Кралство Белгия, роден на ***** г., с която са предявени иск с правна квалификация чл. 49, ал. 1 СК за развод, обектИ.но кумулатИ.но съединен с небрачен иск с правна квалификация чл. 53 СК – относно фамилното име след развода.

В исковата молба се твърди, че страните са сключили граждански брак на 19.03.1997 г. в посолството на Кралство Белгия в гр. София. Излагат се твърдения, че след сключВ.е на брака ищцата заминала за Белгия, където жи.яла около 10 дни и се прибрала в Република България, като съпругът ѝ И. В. отказал да я придружи и заявил, че не може да жи.ее в България, а ищцата не можела да жи.ее в друга държава. Така от началото на месец април 1997 г. до настоящия момент съпрузите никога не са поддържали контакт, дори по телефона. Ищцата твърди, че няма представа къде жи.ее съпругът ѝ, не разполага с негов адрес и телефон, съпрузите нямат общи приятели и познати. Поради това ищцата счита, че съществуВ.ето на брака между страните не е оправдано и моли същият да бъде прекратен като дълбоко и непоправимо разстроен, като желае да носи предбрачната си фамилия – Йончева.

Ответникът, призоВ. по реда на чл. 48, ал. 1 ГПК чрез назначения от съда особен представител, моли бракът да бъде прекратен.

Съдът, след като взе предвид представените по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и норматИ.ните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от фактическа страна:

Съгласно удостоверение за сключен граждански брак (л.16) ищцата Т. Б. Й.и ответникът И. В. са сключили граждански брак на 19.03.1997 г. в гр. София, като съпругата е приела фамилното име на съпруга си – В..

В показанията си, дадени в открито съдебно заседание, проведено на 05.03.2024 г. /протокол на л.44, стр. втора/ свидетелката Веселка Б. Йончева, сестра на ищцата, дава показания, че през март 1997 г. страните са сключили граждански брак в посолството на Кралство Белгия в гр. София. След това съпрузите заминали за Белгия, като уговорката между тях била след това да се установят да жи.еят в Република България. Ищцата Т. В. не пожелала да остане да жи.ее в Белгия и се върнала в България, а ответникът И. В. не пожелал да се установи в България. Така връзката между тях била прекъсната, като няколко пъти се чували по телефона. Свидетелката твърди, че ищцата жи.ее в България, а ответникът – в Белгия, като никой от тях не е ходел при другия и не поддържат връзка. От брака си нямат деца. Поради това, според свидетелката не може да се направи извод, че има шанс страните да заздравят брака си. Съдът кредитира показанията на свидетелката като логични и непротИ.оречИ.и и обяви, че ще ги използва при изграждане на доказателствените си изводи.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По иска с правно осноВ.ие чл. 49, ал. 1 СК:

Съгласно чл. 49, ал. 1 СК всеки от съпрузите може да иска развод, когато бракът е дълбоко и непоправимо разстроен.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че предявеният иск за развод е основателен. От показанията на свидетелката Веселка Йончева се установява, че след като са сключили брака си през март 1997 г. страните не са жи.ели заедно и преБИ.ават в различни държави, като не поддържат никаква комуникация помежду си. Следователно съпрузите се намират в състояние на продължителна фактическа разделя – не жи.еят заедно от началото на брака си и не поддържат никакъв контакт. Това е един значителен период от време, който на практика съвпада с цялата продължителност на брака им, през който страните реално са прекъснали брачната си връзка. Нарушени са принципите на чл. 14 и чл. 17 СК, съгласно които отношенията между съпрузите се изграждат въз основата на взаимно уважение, общи грижи и разбирателство, които в настоящия случай напълно отсъстват между страните. Поради това, съдът намира, че бракът им е дълбоко и непоправимо разстроен, доколкото брачната връзка няма предписаното от закона и добрите нрави съдържание, и следователно следва да бъде прекратена. Вярно е, че фактическата раздяла не е абсолютно осноВ.ие за прекратяВ.е на брака (в този смисъл т. 3 от ППВС № 10/1971 г.), както и че не всяка фактическа раздяла между съпрузите води до дълбоко и непоправимо разстройство на брака, но в настоящия случай раздялата е следствие от взаимното желание на съпрузите и нежеланието на всеки от тях да се съобрази с местожителството на другия съпруг. Следователно, през този период от време бракът съществува само формално, поради което и като такъв същия следва да бъде прекратен.

Според чл. 322, ал. 2, изр. II ГПК с иска за развод задължително се предявяват и разглеждат искове за упражняВ.е на родителските права, личните отношения и издръжката на децата, ползВ.ето на семейното жилище, издръжката между съпрузите и фамилното име, като съгласно чл. 59, ал. 2 СК дори и да не са предявени тези искове, при липсата на споразумение между съпрузите, съдът служебно постановява при кого от родителите да жи.еят децата, на кого от тях се предоставя упражняВ.ето на родителските права, определя мерките относно упражняВ.ето на тези права, както и режима на личните отношения между децата и родителите и издръжката на децата. В настоящи случай, по делото не се твърди и

не се установява от брака да има ненавършили пълнолетие деца, поради което съдът не дължи служебно произнасяне по тези въпроси.

По исквете с правно основание чл. 53 СК:

-

Съгласно чл. 53 СК след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак, респ. законодателят е предоставил възможността на съпруга, който при сключването на гражданския брак е приел фамилното име на другия съпруг както да възстанови предбрачното си фамилно име, така и да запази брачната си фамилия, като в случая съгласието или противопоставянето на другия съпруг е ирелевантно.

С исквата молба е заявена претенция по чл. 53 от СК от съпругата, за която се установява, че при сключването на гражданския брак е приела фамилното име на съпруга си – В., след прекратяване на брака да възстанови предбрачната си фамилия – Йончева. В откритото съдебно заседание, проведено на 05.03.2024 г. съпругата е заявила, че иска да запази фамилното си име от брака, а не да възстанови предбрачното. Доколкото запазването на брачната фамилия е субективно право на съпруга, който при сключването на брака е приел новата фамилия, съдът намира искането на ищцата за основателно, поради което и следва да бъде постановено, на основание чл. 53 от СК, ищцата след прекратяването на брака да носи само си фамилно име от брака – В..

По разноските:

Съгласно чл. 329, ал. 1, изр. II ГПК при липса на установена по делото вина на съпрузите разноските остават в тежест на всеки от тях, както са ги направили.

С оглед на обстоятелството, че по делото не е установена вина на съпрузите за прекратяването на брака, държавната такса в размер на 50 лева, дължима при решаване на делото за развод, следва да бъде понесена от тях поравно. Поради това, и на основание чл. 6, т. 2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, всеки от съпрузите следва да бъде осъден да заплати по сметка на Софийски районен съд сумата от 25 лева държавна такса за решаване на делото за развод.

Такава мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА ГРАЖДАНСКИЯ БРАК, сключен на 19.03.1997 г. в гр. София, Столична община, район „Красно село“ между Т. Б. В., ЕГН: ***** и И. В., гражданин на Кралство Белгия, роден на ***** г., с Акт за граждански брак № 3055/19.03.1997 г. на гр. София, Столична община, район „Красно Село“, поради настъпило ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЙСТВО, на основание чл. 44, т. 3 вр. чл. 49, ал. 1 СК.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 53 СК, след прекратяване на брака жената да носи фамилното си име от брака – В..

ОСЪЖДА Т. Б. В., ЕГН: ***** и И. В., гражданин на Кралство Белгия, роден на ***** г., да заплатят по сметка на Софийски районен съд **всеки от тях** сумата от **25 лева** (двадесет и пет лева) - държавна такса при решаване на делото по иска за развод на основание чл. 329, ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____